

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/149/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125010824
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2125010824.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Juraja Dziaka a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného A. B., v konaní o žiadosti odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 22.05.2025 sp. zn. 108PP/20/2025, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. júla 2025 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol tak, že („citácia“): „podľa § 66 odsek 1 písmeno b), odsek 2, odsek 3 Trestného zákona sa návrh A. B., nar. X. XXXXXXXX XXXX v C., trvale bytom D. E. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu:

1. rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T/6/2016 zo 4. januára 2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/11/2017 z 8. februára 2017 a
2. trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/202/2013 z 10. januára 2014, právoplatným 11. februára 2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/202/2013 z 15. januára 2018, právoplatným 15. januára 2018, z a m i e t a .“

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 28-30 spisu.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený A. B. (č.l. 26 spisu), ktorú do neverejného zasadnutia sťažnostného súdu bližšie písomne neodôvodnil.

Okresná prokurátorka prítomná na verejnom zasadnutí okresného súdu sa vzdala práva na podanie sťažnosti (č.l. 28 spisu).

Krajský súd na neverejnom zasadnutí, po zistení, že proti napadnutému uzneseniu je sťažnosť prípustná (§ 185 ods. 1, 2 Trestného poriadku, v spojení s § 417 ods. 3 Trestného poriadku), túto podala oprávnená osoba (§ 186 ods. 1 Trestného poriadku) riadne a včas, v zákonom stanovenej lehote (§ 187 ods. 1 Trestného poriadku), podľa vyššie citovaného § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd je toho názoru, že okresný súd po obdržaní návrhu odsúdeného A. B. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody postupoval procesne bez akýchkoľvek pochybností, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia na 22.05.2025, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu správaniu vo výkone trestu odňatia slobody, vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd.

Následne okresný súd vo svojom uznesení v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku rozviedol všetky skutkové a právne skutočnosti, na základe ktorých mal za to, že návrhu odsúdeného o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť.

Krajský súd si všetky závery okresného súdu prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje, bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení.

V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštandardnom súdnom konaní rozhodnutia súdu I. a II. stupňa tvoria jednotu a to v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu vyššieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne, nie je potrebné, aby tieto opakovával vo svojom rozhodnutí ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (obdobne pozri uznesenie NS SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 zo dňa 23.01.2018).

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona súd môže odsúdeného podmieňane prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieňaného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieňaného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieňaného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieňaného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmieňaného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieňaného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmieňanom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 66 a nasl. Trestného zákona vyplýva, že všeobecný súd pri rozhodovaní o podmieňanom prepustení skúma dve materiálne podmienky, a to či (i) odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, (ii) od odsúdeného sa môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Pri rozhodovaní o podmieňanom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Pre účely preskúmania, či sú splnené materiálne podmienky, je nevyhnutné, aby si okresný súd zabezpečil dostatok podkladov, z ktorých je možné čo s najväčšou mierou pravdepodobnosti usúdiť, či doterajší výkon trestu splnil svoj účel.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k správne mu záveru, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, kedy vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu a to dňa 27.03.2024. Nakoľko rozhodnutím Okresného súdu Trnava zo dňa 13.05.2024 sp.zn.105Pp/25/2024 bol návrh odsúdeného o podmieňané prepustenie zamietnutý, nový návrh v zmysle ustanovenia § 415 ods.1 Tr .poriadku mohol opakovať po uplynutí jedného roka od zamietnutia, čo splnené bolo.

Pokiaľ ide o prvú materiálnu podmienku táto sa viaže podľa jej gramatického znenia striktnie na správanie odsúdeného vo výkone trestu. Polepšením v jej zmysle v resocializačnej rovine rozumie vývojový proces vnútornej premeny osobnosti odsúdeného, ktorá sa navonok prejavuje práve v jeho chovaní a správaní v podmienkach výkonu trestu. V súvislosti s rozhodovaním o prípadnom podmieňanom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody plnenie tejto podmienky preukazuje príslušný ústav na výkon trestu v hodnotení odsúdeného (§ 62 Zákona č. 475/2005 Zb. zákonov o výkone trestu odňatia slobody). S ohľadom na povahu a účel tohto právneho inštitútu je odôvodnený úsudok, že o takomto polepšení okrem iného svedčíť ak odsúdený riadne a zodpovedne plní povinnosti, ktoré vo výkone trestu pre neho vyplývajú z právnych predpisov, ak dodržiava ústavný poriadok a stanovený režim, plní pokyny príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže, dodržiava zásady slušného správania, iniciatívne spolupracuje a plní program zaobchádzania, dodržiava povinnosti, zákazy obsiahnuté v Zákone o výkone trestu odňatia slobody a vo vyhláske, ktorej sa vydáva poriadok k výkonu trestu a podobne.

Všeobecný súd rozhodujúci o podmieňanom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody musí zohľadniť všetky zadovážené dôkazy, ktoré mu poskytnú komplexný obraz o osobe odsúdeného, o jeho celkovom správaní a plnení povinností vo výkone trestu, pretože aj tieto okolnosti môžu do istej miery ovplyvniť predpoklad o tom, aké správanie možno od odsúdeného očakávať potom ako opustí brány väzenia (R 73/2009).

Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom a vykonania činu, pretože len z tohto predpokladu možno usúdiť či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti, alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

K splnenie prvej materiálnej podmienky krajský súd uvádza, že jeho pozornosti neuniklo, že síce správanie odsúdeného je aktuálne na požadovanej úrovni, avšak nebolo tomu tak vždy, keďže v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica sa dopustil troch previnení (mal slovný konflikt so spolubývajúcim, zohrieval vodu nepovoleným spôsobom, nezachoval zásady slušného správania a vystupovanie voči osobe s ktorou prišiel do styku) a ďalšieho disciplinárneho previnenia sa dopustil aj počas krátkeho premiestnenia do Ústavu na výkon trestu B. Bystrica za účelom súdneho pojednávania, kedy ležal neustrojený na posteli počas výdaja stravy, čo bolo riešené pohovorom. V Ústave Hrnčiarovce nad Parnou sa dopustil ďalších piatich disciplinárnych previnení (fajčenie mimo vyhradených priestorov, nadväzovanie nedovolených kontaktov, zákaz tetovania, prechovávanie zakázaných predmetov). Na základe správania odsúdeného a porušovania ústavného poriadku bol umiestnený na oddiel s diferenciačnou skupinou „C“, a to v období od 20.03.2019 do 08.07.2020. V správaní a v porušovaní ústavného poriadku odsúdeného sa opätovne vyskytli viaceré nedostatky, ktoré viedli k jeho umiestneniu na oddiel s diferenciačnou skupinou „C“, kde bol od 21.10.2020 do 14.04.2021, kedy sa vrátil na oddiel s diferenciačnou skupinou „B“. K porušovaniu ústavného poriadku zo strany odsúdeného prišlo nielen v adaptačnej fáze výkonu trestu odňatia slobody, ale aj počas ďalších štyroch rokov. K určitej zmene v správaní odsúdeného prišlo po roku 2021 a to konkrétne od 14.04.2021 kedy bol vrátený na oddiel s diferenciačnou skupinou „B“ a začal získavať disciplinárne odmeny a to za všeobecný rozvoj osobnosti a plnenie pracovných povinností. V tejto súvislosti však nemožno opomenúť, že odsúdenému je venovaný individuálny semidirektívny prístup s následnou kontrolou zadaných úloh a je vedený k bezproblémovému správaniu a dodržiavaniu všeobecne-záväzných právnych predpisov, k osvojeniu si a rešpektovaniu ústavného poriadku, časového rozvrhu dňa a zákonných noriem. V súhrne teda možno uzavrieť, že odsúdený sa v podstate adaptoval na režim výkonu trestu odňatia slobody a to až vplyvom individuálneho prístupu a vplyvom pedagógov ústavu. Navyše krajský súd poznamenáva, že sa hodnotí správanie odsúdeného počas celého doposiaľ vykonaného trestu z ktorého jednoznačne vyplýva, že prvé 4 roky (na prvé dva roky počas výkonu väzby od 29.07.2015 do 08.02.2017 neprihliadajúc) vo výkone trestu odňatia slobody sa dopustil 8 disciplinárnych previnení a k jeho polepšeniu prišlo až v priebehu roka 2021. Navyše je potrebné prihliadnúť aj na zaradenie odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ktorý si teraz aktuálne vykonáva v ústave s minimálnym stupňom stráženia, pričom v rámci diferenciácie je umiestnený v diferenciačnej skupine „B“, čo rovnako svedčí o potrebe prísnejšieho režimu, ktorý je základom diferencovaného zaobchádzania. Ako bolo vyššie uvedené, hodnotenie odsúdeného v súčasnosti vyznieva pozitívne a je z neho zrejmé, že sa odsúdený už adaptoval na režim výkonu trestu odňatia slobody, na druhej strane nijako svojou aktivitou nevybočuje z radu, síce režimovo prispôsobených, avšak priemerných väzňov. Taktiež nemožno opomenúť ani tú skutočnosť, že odsúdený neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania, napriek tomu, že nie je vyučený v žiadnom odbore a podľa hodnotenia v trvalom pracovnom pomere doposiaľ nebol, vykonával iba aktivačné práce, resp. brigádnicke stavebné práce, teda nevyvinul žiadnu aktivitu navyše (formou zvýšenia si vzdelania) ktorá by mu v budúcnosti umožnila získať riadne zamestnanie. Z uvedených dôvodov je aj krajský súd toho názoru, že u odsúdeného nie je splnené prvá materiálna podmienka.

Pokiaľ ide o splnenie druhej podmienky túto súd objasňuje a skúma komplexnejšie. Posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti a celkový postoj k spoločenským normám, v prostredí v ktorom žil, celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti pre ktorú je vo výkone trestu odňatia slobody s jediným cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t.j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

Sťažnostný súd rovnako ako prvostupňový súd pokiaľ ide o sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti poukazuje na jeho trestnú minulosť, keď bol 9x súdne trestaný za majetkovú trestnú činnosť a ide o špeciálneho recidivistu. Odsúdený sa dopúšťal trestnej činnosti napriek tomu, že bol v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia s probačným dohľadom a napriek tejto skutočnosti sa dostal opätovne do rozporu so zákonom a dopustil sa násilnej trestnej činnosti a to zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona. V tomto prípade početná recidíva odsúdeného nepochybne svedčí v prospech záveru, že odsúdený má sklony k páchaniu protiprávneho konania. Doposiaľ uložené tresty a sankcie sa u neho evidentne minuli účinkom bez potrebného ponaučenia. K páchaniu totožnej trestnej

činnosti sa teda opakovane vracia a vzhľadom na jeho osobu je preto dôvodný predpoklad, že by tomu tak bolo aj v prípade podmieneného prepustenia. V tomto smere krajský súd poukazuje, že resocializačná prognóza odsúdeného podľa nástroja hodnotenia rizika recidíva trestnej činnosti CRA je menej priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je u odsúdeného stredné.

V zmysle ustanovenia § 66 ods. 2 Trestného zákona je potreba zohľadniť aj povahu trestného činu pre ktorý je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody. Krajský súd preto len zopakuje, že odsúdený si aktuálne vykonáva dva tresty a to konkrétne v prvom prípade pre trestný čin lúpeže (zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, pretože voči inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spáchal taký čin na chránenej osobe, teda na osobe vyššieho veku a zároveň neoprávnene vnikol do obydlija iného a spáchal taký čin prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu). Uvedeného trestného činu sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci 3T/202/2013 Okresného súdu Levice, ktorým mu bol uložený trestným rozkazom zo dňa 10.01.2014 podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom. Zároveň vykonáva trest odňatia slobody uložený Okresným súdom Levice 3T/202/2013 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1, ods.3 písm.a) Tr.zákona, nakoľko sa v skúšobnej dobe neosvedčil o čom bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Levice zo dňa 15.01.2018 sp. zn. 3T/202/2013. Predmetné odsúdenia predstavujú 8. a 9. záznam v registri trestov. Odsúdený sa opätovne dopustil obdobnej trestnej činnosti a to napriek skôr uloženým podmieneným trestom odňatia slobody, teda prišlo ku gradácii závažnosti trestnej činnosti (z prečinov a zločiny) táto svedčí o tom, že ani predchádzajúce odsúdenia nemali dostatočný vplyv na odsúdeného, aby zmenil svoje životné hodnoty. S poukazom na opakované páchanie trestnej činnosti obdobného charakteru, vyššiu závažnosť páchanej trestnej činnosti za ktorú je vo výkone trestu ako aj výsledky kvalifikovaného prognózovacieho nástroja (KRIMI RISK Asisstent), nie je možné vysloviť opodstatnený predpoklad, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, preto u neho ďalší výkon trestu odňatia slobody je dôvodný. Navyiac odsúdený na verejnom zasadnutí na otázku : „ Ako si plánujete zabezpečovať finančné prostriedky na živobytie?“ uviedol „ Našiel by som si robotu ako pomocník, hocičo. Moje deti robia v Čechách, išiel by som aj tam za nimi robiť“. Odsúdený teda nemá zabezpečenú resp. prisľúbenú prácu (a ani nepreukázal žiadnu snahu prácu získať, napr. oslovením rôznych zamestnávateľov), kde by sa v prípade podmieneného prepustenia mohol zamestnať, a tak si zadovážovať legálne prostriedky na živobytie a tým sa vyvaroval páchania trestnej činnosti.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Z vyššie uvedených dôvodov aj krajský súd má za to, že u odsúdeného nie sú splnené zákonné podmienky na jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, preto v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.